

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 98 stemmer mod 36; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2.
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger inden for ældreomsorgsområdet. (Midlertidig forhøjelse af refusionsprocenten for hjemmehjælp).

(Lovforslag nr. L 215. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere).

(Lovforslag nr. L 216. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændring af arbejdsgiverperiodens længde [af Christophersen m. fl.]).

(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmål om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg skal først komme med nogle bemærkninger til lovforslaget om øget indsats på hjemmehjælpsområdet, og derefter vil jeg vende tilbage til vores eget forslag vedrørende ændring af dagpengeloven og det af venstre og konservative fremsatte dagpengeforslag.

Forslaget om øget hjemmehjælpsindsats er et led i regeringens beskæftigelsesplan. Vi regner med at få 2.000 flere fuldtidsbeskæftigede hjemmehjælpere i arbejde ud over en allerede planlagt vækst på 1.700 i årene 1978-1980. Forslagets beskæftigelsesmæssige effekt er væsentlig. Der er brug for flere arbejdspladser til kvinder, men jeg vil samtidig understrege, at forslaget også har et andet vigtigt formål, nemlig at bidrage til opfyldelsen af den socialpolitiske målsætning, vi har: at ældre og syge kan blive i deres eget hjem så længe som muligt. Denne målsætning er bl. a. udtrykt i bistandslovens § 79, hvoraf det klart fremgår, at optagelse på plejehjem kun må betragtes som en subsidær foranstaltning. Der er derfor ikke noget mærkværdigt i, at det i lovforslagets bemærkninger forudsættes, at der vil ske en vis afdæmpning af plejehjemsudbygningen. Det er en naturlig følge af udbygningen af de plejehjemsforebyggende foranstaltninger. Det, der må være væsentligt, er, at afdæmpningen kun sker, hvor plejehjemskapaciteten er tilstrækkelig.

Som bekendt er beslutningskompetencen på det sociale område i de senere år i væsentligt omfang decentraliseret til kommunerne. Denne ændring, som der i øvrigt har været bred enighed om her i tinget, begrænser naturligvis muligheden for fra centralt hold direkte at pålægge kommunerne at træffe beslutninger i en bestemt retning. Men jeg vil gerne pege på, at vi igennem det sociale udbygningsplansystem har en mulighed for at påvirke kommunerne. Der har således i de sidste år været givet henstillinger til kommunerne bl. a. om udbygningen på ældreomsorgsområdet. I visse tilfælde er der givet henstillinger om at satse på plejehjemsforebyggende foranstaltninger i stedet for en udbygning af plejehjem, og det kan nok konstateres, at det har givet sig udslag i en vis ændring af den politik, som kommunerne har anlagt på området. I de tilfælde, hvor der fortsat kan konstateres mangel på plejehjemspladser, vil der selvfølgelig fort-